

יורה דעה הכ הלכות מאכלי עובדי כוכבים

מ משכן עובד כוכבים כלי לישראל פ אם נראה ברעת העובד כוכבים שרצה לשקוע
 בידו (עא) מעון טבילה צ ואם לאו (י) (יא) (עב) ימבילנו (עג) בלא ברכה (עד) או יקנה
 כלי אחר (עה) ימבילנו עמו. (עו) ואם לנפיק (יז) (עז) נשחקע בידו יחזור ויסגלו כלל ברכה) (כ"י) נשם טעוה
 אשכנזית וחגל: י ק ישראל שנתן כסף לאומן עובד כוכבים לעשות לו ממנו כלי א"צ טבילה:
 טגה (עה) (עט) ויש

רבינו אברהם ואביו לא היו קונים נשמה כלי און לרק פנילה כיון דאין שמו עליו דלא די כמעשה שיהי הכלים של מדין

פתחי תשובה

(יא) יעזבלט. כחצ'ה הצריח'ה מסתגרת דכלי זכוכית דלח' ומחיצ'ה לאסטובליניא
אלא מדרבנן. ה' ליה ספק דרבנן וקולח' וכל שאיט' רוחא' נדעת' העובר

(יא) יענעל. כהן הערים מתאבדו דכלי זכויות דלח מחייב לאסתרליגא
אלא מדרבנן. הו' ליה ספק דרבנן ולקולא וכל שאינו רואה נדעה העונד
אפים יענעל נלא נדעה וכ"כ ג"ח). ויהא דיכא דאין דעה העונד כוכבים
דעה דאסור אף נעל עונד כוכבים ולין טועין כן אלא משמחשך נמשכנות
כ"כ העי' שרוא נקאלות גדולות סימני הסוכות משמחשים נגנדים המגידים משכנות
ותלית לומר דטולא ענדי איסורא. (וכ"כ פ"ח וזה"י כהן דוקא נענן רשות להשחמש זהו נכלי כסף אלל לא נחמין משום דמפסיד עי"ש) נחמה גם
נעמדיאל לא חסם עמנו ע"ז אלל המעחיק אפשר ששומע וטעה עכ"ל העי' : (יג) נשחק. וכי אריה ומיחי אס דאסוף מנחם להעונד כוכבים וקנה
משחק ממנו לאחר שהענינו מספק לריך טבילה פסס אחרת וינדר דלדעמא דהכי לא טעל מחמיה ע"כ (ופר"ח חולק ופסק דיענול פסס שניה ג"כ נלא

דרכי תשובה

דענעם זיכער טיילען זיך האט דאס ווארען וועגן
 צוהן שטארק צוהן: (עב) ימבילנו בלא ברבא. ענאטיט מיט
 מהשיך דאס יודע צצירור שאין דעם העכטס נאקאטו אל טיילע
 וואפריא חולק דלריך טיילע בלא ברבא וואס כדנרי הפריח האט כן
 דעם העגן סקייאל ווי שטאט אנטעס חווארא ענאטא עיינע (וואס
 על הצאטיע טעניאל זאט צעס הפריח וואל כי שטאט וואס) וועי
 צקי טעני דעם סק ד טעניאל שטארק דליאל כדעם השיך דלאל
 כהעגן עיינע וועי צקי דנרי יוסף חלק ג' ס' תחילי מיט צוהן:
 (עג) בלא ברבא. ענאטיט מיט וואפריא דללי זכוכית אל טיילע
 וועי צקי ענד השלחן הספרדי זאט יוד שטעג על הפריח צוהן
 וואסעל דלך לעסות ספק דנען נאכאלה כיון דאפער צעניאל וכו'
 ועוד דכל זכוכית עשאן חכמים ככלי וואס וכל דאקאן דנען כעין
 דאוריאל דאקאן עיינע וועי צקי דנרי יוסף חלק ג' ס' תחיל מיט
 צוהן וקיס דערא שטיט יעניאל עס כלי אחר צצרכה עיינע:
 (עד) או יקנה בלי אחר. וכן צכל עניי טיילע שחולקים צו
 צו רצותיו טוט יודר להעניאל עס כלים אחרים. כהני צצרכה
 צי זאט ביז הארט. וועי צקונטי טיילע כלים (וואס) צעל דעיק
 זיל) שבי דעם כעס חשק תקלה כעסעם העניאל עד שיהא לו
 כלי אחר על הצרכה אז שחח לו צעלעכט להשחמש תיכף צכלי
 זו יעניאלה בלא חזרת הצרכה צעס וואלכיה צפי רק צהאר
 עיינע: (עז) ימבילנו עמו. פי שכלול כלי הספק עס כלי אוראל
 צצרכה וציד צלשון רצס על טיילע כלים. פריח סק כיו (ועל
 סק ליו): (עו) ואם לבסוף נשתקע. אסיפא קאי דלאלא משכנאל
 לא כנזוי דמאל ואל עלאל זאט העניאל אראשונה ולפיכך אל
 נצקיך נשתקע ציד יודר ויעניאל אל אל חס צדעאל נשקיעם
 סאלריסנאל טיילע צצרכה פשיטא שאחר שנטקע ציד שאין לריך
 טוט לחזור ולהעניאל פעס שכת פריח סק כיו וועי זאט צקי
 דנרי יוסף חג ס' תחילי: (עז) נשתקע. ענאטיט מיט וואס
 אל דאקאן וועט וכו' וואפריא חולק וכו' וועי נאכאלה אלס כלל
 מיג סק ס' שפסק כן כהפריח שטיט להעניאל בלא ברבא
 עיינע וועי צקי דנרי יוסף חלק ג' ס' תחילי מיט צוהן:

סעיף י" (עח) יש חולקין. ענאשינו את שבי מהסיד דאס הי
נקוב ולא היה מחזיק רביעית ועסים מעמיד
לרד טבילה ופערעג אריח צאח סוף ס"י תריז שבו דניקב הייס
כמוליא משקה ועייס שבי דאס היה נקוב כמוליא משקה ולא היה
מחזיק רביעית וחדו לפידות ועכרים הסוף אצור וסחם סמקז וחדו
אחרי

לצטלם עמיד וכה רחמי צוהיט שצוהיט לרדק חזירד סי קייט שטאט
על תחזי צה ומקרים לרדרי השואל שאל לטובלם מייטש ועיי צקי
ערוך העלחן (לחצו מערייע מוואהרדק) קצ"י מיה סהציו גיכ
דברי החיל והחזי הכיל וכי דעה שרלה החזי לומר דאס תחנה
עם החסרי שישלם לו צעד הכשצרים צהאקא שמוכרס חייב לטובלם
דה כמכירה אין עיקר לדצרים חלו כלל דהרי עד שעה השצירה
הם שאלים חללו ואחר השצירה אף אס נחשצ דצואוהו שעה הם
קמייס חללו הרי כנר נסתצו ועוד דגם אחיכ אינס רק כשאלים
חלל שחייצ השואל צעצירתו והתנה עמו שישלם כפי האקא וכי
וקייס שכן עיקר לריחל מייטש וכיולא צה כי גס צוהיט שצטסיפר
חזירד סי מייז דעהיט מיהצן שלא לטובל אוחס לוחות של זוידיע
וחאקיר פלאשצין מעוס שהם של האומן העושם הזוידיע וחאקעיר
והם צעאלה חלל השוחים מייטש צאריכות ויאר דצרו סס הצחתי
להלן (סיק פיה) דע שכתפטט המוכצ ככל העולם כשטסיצין
צעקילה הצרכ שטוחין צחרי האקולה שבר ומייט צכללחט של צעל
הציג אשר שס ואין מקפידין אס הוא ישראל אז ללו דלכאורה אס
הוא ישראל יט למעט עלשפות צכליו כיון שרובן ככולם הם ריקים
וקלי הדעה גס אס כליו לריכץ טצילה וצודאי לא טבל הכלים והטעם פשוט
לפעמיד לפי הכיל כיון שסכלי הוא רק צעאלה חלל השוחים וככיל וצפרט צכלי
זוכרת דהי הטצילה רק עדרצקן וכמייט מיה גס להלן שס וצפרט
לפעמיד צורר כי גס צעל הציג חיל לטטציל הכלים כלל כיון שהם חללו
רק לטורך קאורה דחא הוא וציז אינס שוחים מכלים חלו רק לפרקים דרך
אדעי וכמו חומר שאין סכלים שצחמחו נחשצים חללו לכי שחי כיון שלא קנה
הכלים צעצילו ונצציל ציז לשחית רק לטורך העסק וכן הציג ארי לא קנה
הכלים לטורך ציתו כלל רק לטורך מקהרו שחארים ישחו צה ומיהיט
יהבן גיכ מיה שחמו דחאין צביליותיט שייט כמה חנשים מעקחרס
צמי מייערדחילל דהייט שייט להם צאר שטובע מייט חמוליס ועוצים
והם מעלחייכ צכל יום כמה חלפים לכווחה מייט ומוכרים לעיירות
סקרצות וארחוקות ומעולם לא עלה על דעה שום רצ צביליותיט
לטוה לאוחס בסוחרים שיעצבו הלליחות כדיון כלי שחית וצעיכ שחא
מיהיט כי להקארים אין להם לטטציל כי חללס אין זה כלי שחית
ורק לקאורס הייט חללס וכמו חטרי שחילט טצילה כלי שצחמחו ולתקוה
שחייט סנה הלליחות הוא חללו רק צעאלה ואף שחאס כשצר סללחות
היט לריך לשלם חיה סך קלוג עצור הנה לאחר שחיל מעלס
חלל חיל כצב שצור ותורם שרשצב היט של הקורר וכאמור:

מע"ה פ (עא) מען מבילה. ע"י צם מקור מים חיים שהעלה